

ФОРМУВАННЯ ЯКОСТЕЙ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Короткова Раїса Іванівна

НПУ ім. М.П. Драгоманова Інститут соціальної роботи та управління
03037, вул. Освіти, 6, м. Київ, Україна, kafedrasoc85@mail.ru

У представленому матеріалі розглянуто особливості формування якостей творчої особистості майбутнього соціального педагога засобами театрального мистецтва в процесі його професійного становлення в управлінській культурі.

Соціальному педагогу, як спеціалісту, який реалізує свої знання у сфері соціально-педагогічної роботи або в освітньо-виховній діяльності необхідно володіти комунікативними, аналітичними, організаторськими, прогностичними, проектувальними вміннями та проявляти морально-етичні, психоаналітичні, психолого-педагогічні якості творчої особистості для навичок управління навчальним процесом.

Творча особистість — це індивід, який володіє високим рівнем знань, потягом до нового, оригінального, який уміє відкинути звичайне, шаблонне, завжди в пошуку оптимальних, дієвих, позитивних рішень у роботі з вихованцями. Для творчої особистості потреба у творчості є життєвою необхідністю, а творчий стиль діяльності найбільш характерний.

Безперечно, мистецтво відіграє важливу роль у формуванні здібностей та вмінь майбутнього соціального педагога. Воно суттєво впливає на розумовий, естетичний, моральний розвиток особистості, збуджує фантазію, розвиває смаки людини, робить її життя яскравим, багатогранним.

Однією з форм естетичного виховання засобами мистецтва є театральне мистецтво. Вивчення основ театрального мистецтва сприяє формуванню творчої особистості студента й розкриттю цієї особистості, загальному естетичному та етичному вихованню, допомагає глибше зрозуміти світ прекрасного, розвинути художній смак, творчі здібності.

Разом із тим, сценічне мистецтво є засобом пізнання інших людей, їхніх почуттів, прагнень, тому створює умови для людського єднання, зближення. Дає змогу заглянути в чужу душу, пережити її горе, радість, викликає інтерес, зацікавлення до інших людей і їх, духовного життя, що так необхідно майбутньому соціальному педагогу. Розвиваючи такі якості як гуманність, доброту, терпимість, тактовність, справедливість, відповідальність тощо.

Основною ознакою взаємодії мистецтва з людиною є глибока емоційна основа. Емоційне мислення впливає на вчинки, їх змістовне й емоційне наповнення, організує поведінку людини на майбутнє, спонукає до самовдосконалення, самокритичності, самоаналізу.

Специфічна особливість театрального мистецтва – це його синтетична природа, його ансамблевість, перетворення та організація творчого процесу в достатньо важке завдання. Яке потребує прояву таких етичних норм поведінки як відповідальність перед глядачами перед колективом, перед автором драматичного твору, перед партнерами, перед собою. Технологія навчання основам театрального мистецтва передбачає та надає можливість зростання творчо-професійних здібностей майбутнього соціального педагога.

Професійна компетентність соціального педагога характеризується сформованістю єдиного комплексу знань, вмінь, навичок, професійних позицій, та дозволяє судити про рівень підготовленості соціального педагога і його здатності виконувати посадові функції. Вона є мірилом професіоналізму, від якої залежить успішність реалізації як соціальних, так і, життєдіяльних функцій в управлінській культурі.

Література

1. Капська А.Й. Соціальна робота: деякі аспекти роботи з дітьми та молоддю. – К.: УДЦССМ, 2001. – 228 с.
2. Станиславский К. Работаактера над собой. – Собр. Соч. – Т.2,3. – М., 1954, 1955.
3. Технології соціально-педагогічної роботи: Навчальний посібник / За заг. ред. проф. А.Й. Капської. – К., 2000.

ЕСТЕТИЧНІ ТРАДИЦІЇ УКРАЇНЦІВ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Костюшко Ганна Олексіївна

Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова
Інститут соціальної роботи та управління
03037, вул. Освіти, 6, м. Київ, Україна, kafedrasoc85@mail.ru

У тезах розглядаються підходи до сутності народної естетики українців; акцентується увага педагогів на популяризації естетичних традицій для формування творчості особистості.

У творчій реалізації молоді, розкритті всіх її задатків і здібностей надзвичайно важливу роль відіграють національні засади, приналежність до етнічної культури, орієнтація на народні традиції.

Особливе місце серед наукових досліджень займають праці, присвячені розвідкам українських народних традицій культурно-естетичного спрямування (Т. Алексєнко, Н. Бабенко, К. Гавриловець, М. Стельмахович, С. Стефанюк).

Український народ завжди прагнув будувати свій життєвий простір за законами краси, оскільки саме “народна естетика пробуджувала в людині внутрішні сили, надихала на добрі справи, запалювала оптимізм” [1, с. 384].

Українські естетичні традиції мають свій прояв як у мистецтві, так і через оздоблення житла, побут, одяг, свята та обряди.

Родинний досвід естетичного виховання українців мобілізував усі можливі народні засоби та методи. Засвоєння естетичних смаків і уподобань починалося з коліски, коліскової пісні та іграшки. Коліска для українців набувала не тільки магічного значення, а й була взірцем естетичних знаків. Українська народна іграшка відзначалася простотою форми, відсутністю яскравої кричущості в кольорах, ускладнень і вибагливості в орнаменталі. Саме це наближало іграшку до витоків етнонаціональних культурних традицій ставлення до матеріалу, колористичних рефлексій і сприяло збудженню дитячої фантазії, естетичних почуттів і переживань, позитивно діяло на психічний стан дитини.

Яскравим прикладом прояву естетичних смаків українців є оформлення житла, оздоблення побутових предметів, упорядкування присадибних ділянок.

Особливий прояв естетичних потреб і естетичного смаку виявлявся в одязі українців. Одяг виконував не тільки функціональну роль, а й уособлював у собі художню майстерність, індивідуальний прояв.

Акцентуючи увагу на естетично-творчій спрямованості українських традицій, не можна не сказати про особливе місце народних театралізованих дійств. Народне театралізоване дійство – синтетичне за своєю структурою, змістом, дією – це витвір колективної творчості: “молоді люди співають, декламують, складають вірші, імпровізують у музиці та драматичному дійстві, заздалегідь конструюють і шиють